

Zotya - Fáj

Fájdalmas

kergetni egy álmot

amit más félvállról már ezer éve valóra váltott

Fájdalmas

szembesülni az igazsággal

Fájdalmas rádöbbedni hogy a világ összes rossz dolga egyszerűen rád vall

Fájdalmas

érezni

s Fájdalmas

ha nem érzel

Fájdalmas

rájönni hogy nem menekülhetsz

sem erővel sem ésszel

hisz szorít az Élet két erős kezével

Fájdalmas megélni

S Fájdalmas ha lemaradsz

Fájdalmas túlélni

s Fájdalmas ha behalsz

Fájdalmas ha gyötör a Fájdalom

s Fájdalmas ha Életérzéstelenítők veszik le a terhet a válladról

Fájdalmas ha sikerül

s Fájdalmas ha belebuksz

Fájdalmas hogy te vagy az

s Fájdalmas a szerep

Fájdalmas ha egyedül

s Fáj ha van ki szeret

Zotya - hiányzó

remegő kéz

remegő arc

dúl bennem az Üresség

a Vággyal folytatott Harc

csikorgó fogak remegő száj

nem hallhatod hisz belülről üvölt mennyire Fáj

izzadó tenyér

kiszáradt ajkak

nem találok Értelmét sem versnek sem dalnak

Hallucinációk olcsó Látomások

a Lélekben vonatok

a vonaton Lelkek

s a Lélekben lepukkant állomások

vajon mit jelent neked igazán Élni

és mi az amitől Szabadnak érzed magad

hát szedd a lábaid és merj végre lépni

az Élet Véges akármennyire is töröd magad

vajon mit jelent neked igazán élni

és mi az amitől igazán szabad vagy

vajon átérzed-e és érted miről akarok írni

vagy te sem találod értelmét e fent említett szavaknak

Zotya - hirtelen jött

nem is értem miért gondolok rá legálmatlanabb éjszakáimon is

hisz ritkán jön de könnyen megy keveset marad mindig és akkor is

csak félve ácsorog s a kelletlen távolságot akaratlanul is tartja

kisujját nyújtja de nekem kell az egész karja

nem is értem előtte miért nem kell ajtót nyitnom

nem kopogtat s nem is töri be

előtte kinyílik magától

s egy kortyot sem kell innom ahhoz hogy tisztán lássak

nem tudom miért s tán ő nem tud róla de kincse e bennem létező világnak

eddig is voltunk

s ezután is leszünk

és nem tudni léteznek-e Véletlenek

vagy csak a Sors trükkös keze játszik velünk

hisz az Élet kanyargó végtelen medrében

én is csak egy kőszikla vagyok

formál engem is a víz

a lassan zúduló áramlatok

Zotya - körforgás

születsz élsz és meghalsz vajon tényleg ennyi lenne

mi a lényege az életnek hívott játéknak és majd vajon majd hogyan szerepelek benne

hány évet léphetek előre még

hiszen a kocka el van vetve rég

azt mondják kik már játszottak kellene még egy kör mert egy nem elég

fejemben él de ha hejemben lehetne vajon miként tehetne kedvedre

körforgásban minden nap fektetett nyolcasokon futkosunk fel alá

a peremtől a mélybe zuhanásig csak centik választanak el

és talán

a mélyből melytől mindenki retteg a kiesettek boldogan tekintenek ránk

talán jobb valami vár

vagy annyi sincs ott mint egy összedőlt kártyavár

Zotya - Micsoda (?)

mi vagyok én

Ember vagy Szörnyeteg

Ember vagyok hisz érzek

Fájdalmat

Dühöt

Szeretetet

Mérget

Szörnyeteg vagyok hisz átázolok

ármányt szövök s jól mulatok

mi vagyok én

Ember vagy szörnyeteg

Ember vagyok hisz tudok örülni

s mindennel együtt tudok élni

Szörnyeteg vagyok hisz nem érdekel

mikor Fájdalmat okozok s mint egy bogarat úgy taposlak el

talán nincs is nagy különbség

hisz kicsit minden Ember Szörnyeteg

s minden Szörnyeteg Ember volt valamikor
Csupán Fájdalmának Álarca Mögé Temetkezett

Zotya - semmibe vett

olyan vagyok mint egy piszkos zsebkendő
melybe az emberek az orrukat törlik

mint a csont
amely a lélekkel együtt törik

mint a méreg mely lassan
de biztosan felemészt

s nem leszek már mire feleszmélsz

neki már úgyis mindegy
mondják ők

kik mindent jobban tudnak
mint a mindenről író nagykönyv

ahol a kis ész nagy pofával társul

és a becsület a tisztesség

szép lassan elhalványul

de minek is papolok

hisz úgyis csak bólogatsz

pedig mindenkiről szó van itt

magamról és rólad is

ember embernek farkasa

hiába is tagadod

mikor térdig hugyos budikban

nyiszárod az alkarod

akaratod töretlen

lelked mégis nagyokat reccsen

mikor a világ egyet egyet belédruóg

és az élet lépcsőin

az ember nagyokat zúg

zokogva haladva végig az utcákon

a karma karmát figyelve

mikor egyet kettőt rádnyom

bordáidban megmarad az a közhelyektől búzló

szürke lábnyom

sötét álmok nappal

sötét álmok éjjelente

nincs menekvés az élet elől

barátkozz meg vele

szar közérzet

szar az élet

szaladj el

és szard le végleg

ezt a mocskos világot

mert ez tört össze téged

ez törte szét lelked

ez tépte le virágod

ezért szidod ezt a drága életet

melyet amúgy ajándékba kaptál

persze te vigyáztál

mégis berántott a kaptár

amit pedig kaptál

mosolyogva köszönd meg

jót is

rosszat is

mert az életben pont ez a lényeg

hogy kicsit szenvedjen is lényed

de ne legyen hiába a léted

Zotya - tudnod kell

új fejezet új könyv új lakás jöjjön minden ami kell

de ha nem teszel érte mondd mit vársz magadtól az élet nem hoz semmit magától

nem lehetsz örökké a folyó közepén a rög

mert végül ez lesz a börtönöd

már az utolsó szál cigarettámat szívom de egy kicsit még mindig élek soha nem tudhatod előre hogy mit ad vissza a Karma és mit hoz még az Élet

a poharamban maradt utolsó cseppeket kortyolgom egy kicsit látom magam az üvegen keresztül és jövőre néző terveim fontolgatom

az emberek az utcán csak grimaszokat durrogtatnak

nagyokosok fentről

hatalmas frázisokat puffogtatnak

mondd te több akarsz lenni vagy beéred ennyivel
tudnod kell mikor kell megállni és azt is amikor menni kell
utolsó szál cigarettám utolsó slukkjait szívogatom
úgy érzem hogy nem megy semmi és nem várnak sehol
poharamban üres tér mégis meglátom önmagam
arra gondolok hogy jutottam ide és hogyan maradtam egymagam

Zotya - Életérzés(telenítő)

Minden este faltól falig
Dólsz és várod hogy addig amég
Tart a hatás te jól érezd magad
Hisz ha kijózanodsz semmid se marad

Van itt alkohol gyógyszer meg marihuána
Amég a konyhától a szobába
Eljutsz és végre megpihenhetsz
Csak fel ne keltsd közben anyádat

Az összes évszak téged figyel
És minden napod így telik el
Éjjel mámor
Nappal zombulsz
Kell valami ami végre felhúz

Csúszik a kávé az energia

Majd újra kezdődik az eufória
És hiába állsz készen józan ésszel
Tudnod kell nincsen elég szer

Hogy elérzételenítsd az életed

Minden este faltól falig
Dólsz és várod hogy addig amég
Tart a hatás te jól érezd magad
Hisz ha kijózanodsz semmid se marad

Van itt alkohol gyógyszer meg marihuána
Amég a konyhától a szobába
Eljutsz és végre megpihenhetsz
Fáradtan dólsz be az ágyba

Az összes ember téged figyel
És minden éved így telik el
Éjjel mámor
Nappal zombulsz
Kell valami ami végre felhúz

Csúszik a kávé az energia
Majd újra kezdődik az eufória
És hiába tudod hogy mi az ára
Nem vagy készen a változásra

Zotya - eltűnt

mindennapos mámor

Bíbor ködben ázom

nincs hideg Lelkem mégis didereg

fázom

mindennapos útvesztő

mindennapos küzdelem

Félek a holnaptól

s a mával sem tudom mi legyen

hozza tán a Sors ha van

hisz Véletlenek nincsenek

Függőségem hívogat velem incseleg

hozza tán a Véletlen

hisz a Sors keze nem létezik

Mámorban úszom minden nap

mert Lelkem éhezik